

Folketingets Retsudvalg

Jeg skal hermed anmode om foretræde for retsudvalget i anledning af det fremlagte forslag vedr. en styrket indsats mod mobiltelefoner i fængsler mv L 186.

Baggrunden for min anmodning er, at jeg har undret mig over, at man i lovforslaget ikke skelner mellem varetægtsfængslede og afsonere. Alle varetægtsfængslede på nær nogle ganske få er indsat i arresthuse, hvor der ikke bør være adgang til mobiltelefoner. Tilsvarende finder jeg, at kriminalforsorgens særlige afdelinger for negativt stærke indsatte og radikaliserede ikke bør kunne få adgang. Jeg finder det helt rimeligt at der sættes maksimalt ind for at forhindre indsmugling til disse grupper både med tekniske hjælpemidler og gennem straf.

Jeg ser anderlede på det fsva dømte, der afsoner i landets åbne og lukkede fængsler. Her afsoner de på almindelige fællesskabs afdelinger eller afdelinger for indsatte, der ønsker uddannelse eller at modtage en særlig behandling som f.eks. narkobehandling. Det er indsatte, der ønsker at forberede sig til et liv uden kriminalitet og gør brug af de mange tilbud, der i dag findes i fængslerne.

Det er vanskeligt at forstå, at et absolut krav om nul-tolerance i forhold til mobiltelefoner overfor de varetægtsfængslede skal have så store konsekvenser som det behandlede lovforslag lægger op til for de mange afsonere i åbne og lukkede fængsler. Er man først afsoner og dermed har fået dom findes efterforskningshensynet ikke længere og forberedelsen til løsladelsen begynder. Fastholdes forslaget om nul-tolerancekravet også i de åbne og lukkede fængsler vil gennemførelsen af de mange initiativer som er iværksat for at forberede de indsatte til et liv uden kriminalitet blive vanskeliggjort.

Med venlig hilsen

Bodil Philip

Fhv. fængselsinspektør på Statsfængslet i Ringe